

budt i 10 Aar at yde 24,000 Kr. aarligt. Forholdet stillede sig saaledes for mig, at jeg syntes, det var vanskeligt til to Selskaber, som komme med saa indtrængende Anmodninger, og som have kastet saa megen Glans over Danmark og været os til saa megen Gavn, at sige: Jeg vil ikke indbringe et Lovforslag, efter hvilket Staten selv skal betale for den vedkommende Gesandt, og jeg vil heller ikke indbringe et Lovforslag, hvorefter Statskassen skal faa denne Repræsentation gratis. Til Slutning gik jeg ind paa at vælge den sidste Udvej, idet jeg mente, at Rigsdagen deraf bedst kunde se, hvor megen Vægt de to Selskaber lægge paa en saadan Gesandtskabspost. Imidlertid har man til min Glæde i Folketinget fundet, at det, naar virkelig en saadan Gesandtskabspost er af saa stor Betydning, som det fremgaar af de Udtalelser, der ere fremkomne, og den Stilling, Store Nordiske og Østasiatisk Kompagni have taget hertil, er heldigst, at Staten selv betaler, og paa dette Grundlag er det her indbragte Lovforslag dannet.

Den anden Del af Lovforslaget angaar en Bevilling til en Handelsattaché. Ved Konsulatloven af 27. Maj 1908 blev der som et Forsøg givet Midler til Oprettelsen af to Handelsattachéposter. Denne Bevilling blev kun given paa 3 Aar og er nu udløben. Vi have imidlertid kun benyttet os af Bevillingen til Oprettelsen af een Handelsattachépost, idet det har været ganske overordentlig vanskeligt at finde dertil kvalificerede Folk. Det skal være fuldt uddannede Handelsmænd, og med de Gager, som Udenrigsministeriet giver, viste det sig vanskeligt at faa virkelig dygtige Forretningsfolk i en modnere Alder til at gaa ind i Stillingen. Det er imidlertid lykkedes for den ene Posts Vedkommende, idet vi i St. Petersborg have en Handelsattaché, som ganske har svaret til vore Forventninger. Det har vist sig at være overordentlig heldigt netop at have en Handelsmand knyttet til Legationen, hvorved han kommer i Forbindelse med Centraladministrationen og ganske anderledes kan udfylde sin Stilling, end hvis han kun har en konsular Grad. Man vilde fra Udenrigsministeriets Side have stillet Anmodning om to Handelsattachéer; hvis jeg ikke havde fundet, at det under den vanskelige Situation, som Staten befinder sig i, var bedre at vente og se Tiden lidt an og muligt ad Aare komme tilbage til Spørgsmaalet; maaske finde vi ogsaa til den Tid den Mand, som vi ikke have i Øjeblikket.

Med disse faa Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale det foreliggende Lovforslag til Landstingets velvillige Behandling.

Sylow: Det foreliggende Lovforslag kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale til velvillig og hurtig Fremme.

Den væsentligste Ændring i Lov Nr. 123 af 27. Maj 1908 om Diplomater og Konsulatvæsen er Forslaget om, at der nu oprettes en selvstændig Gesandtskabspost for Kina og Japan i Stedet for den Ordning, man tidligere har haft med en Legationssekretær ved det russiske Ministerium i Peking. Danmarks Interesser i det fjerne Østen have, takket være dansk Foretagsomhed, i de senere Aar været i betydelig og stærk Tiltagen, og jeg tør antage, at det, allerede lange Tider forinden disse to store Selskabers generøse Tilbud til Ministeriet om pekuniær Assistance blev givet, var følt som et Savn, at man ikke havde nogen selvstændig Repræsentation derovre. Dette har for øvrigt allerede tidligere fundet sit Udtryk ogsaa her i Salen, idet Landstinget, saa vidt jeg erindrer, netop under Behandlingen af Konsulatloven fremsatte Ønske om selvstændig Repræsentation der paa Pladsen. Vi maa særlig i høj Grad være Rusland taknemmelige for den uegennyttige Bistand, som dette Land stadig har vist os i Østen, men efter som vore selvstændige Interesser derovre tiltog, maatte det selvfølgelig være klart, at dette Forhold i Længden ikke kunde gaa. Navnlige efter den store og afgørende Krig i Østen var det, som den højtærede Udenrigsminister fremhævede, klart, at man hurtigst muligt maatte skride til at oprette en særlig Repræsentation derovre. For saa vidt tror jeg, at man fra alle Sider kan være enig om det gavnlige og heldbringende i det foreliggende Lovforslag. Man maa sætte saa megen mere Pris paa det, som det bekræfter den Tendens, som den højtærede Udenrigsminister udtrykkelig betonedede ved Sagens Behandling nede i det andet Ting, at vi maa bestræbe os for at lægge saa mange af de økonomiske Interesser som muligt over paa Gesandtskaberne og i den Henseende lette Konsulaternes Embedsmænd. Det er heldigt at gaa denne Vej, fordi Gesandtskaberne, som meget rigtigt er fremhævet, ere i Besiddelse af saa mange Fortrin og nyde saa mange Privilegier fremfor Konsulaterne, at de Mænd, der beklæde disse Poster, lettere kunne udføre disse Opgaver end Konsu-